

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка

ДЛЯ ВСІХ

№6 (6)

Ціна договірна

● ШОК!

Спочатку вбивав і вішав цуценят, а потім — 6-річну сусідку?

Подробиці загибелі малолітньої Мирослави Третяк під Харковом

Моторошне вбивство невинної дитини налякало всіх жителів Старого Салтова.

Фото із сайту youtube.com.

«Скоро загину»: Шухевич загубив мамин медальйон на відпочинку в Одесі

Головнокомандувач УПА двічі поправляв своє здоров'я на Чорному морі. Причому у його паспорті була та ж фотографія, що містилася в «Збірнику розшукуваних МГБ СРСР № 1»

с. 4 >>>

Діва Марія першою із людей вознеслася на небо

Фото із сайту pixabay.com.

Всі наші молитви Богородиця вислуховує і в потрібний час дає на них відповідь.

Щороку 28 серпня православні та греко-католики відзначають свято Успіння Пресвятої Богородиці і Пріснодіви Марії. У народі його ще називають Першою Пречистою. Ця урочистість своїм корінням сягає у V століття. Однак цікаво, що у Новому Завіті навіть не згадується про останні дні життя, смерті та Успіння Пресвятої Богородиці. Святе Писання не говорить про її могилу, мощі та реліквії

Читайте на с. 6 >>>

Чекала нареченого 35 літ і не знімала вінчального плаття

Фото із сайту youtube.com.

Читайте на с. 3 >>>

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

● ШОК!

Спочатку вбивав і вішав цуценят, а потім — 6-річну сусідку?

Подорожці загибелі малолітньої Мирослави Третяк під Харковом

Злочин скоїв 13-річний сусід Богдан Ф., з яким дівчинка була знайома з народження. Він у цьому зізнався. Хоч його мати заявила, що під час прогулянки її сина з дівчинкою з ними був третій — чоловік на ім'я Максим Б.

Марина ЛУГОВА

Про підлітка в районі давно ходила недобра слава, він не раз знущався і вбивав тварин. Однак на обліку в соціальних службах ні він, ні сім'я, в якій ріс, не перебували. Також поки що невідомо, чи отримає Богдан тюремний строк, оскільки йому не виповнилося навіть 14 років.

«ДОПОМАГАВ У РОЗШУКУ, НАМАГАЮЧИСЬ НАПРАВИТИ НАС У ІНШИЙ БІК»

У середу, 28 липня, в селищі Старий Салтів поруч із Харковом зникла 6-річна Мирослава. Відомо було, що дівчинка пішла на прогулянку, взявши велосипед. Але вона довго не поверталася додому, тому мама кинулася на пошуки. У подружок її не було, а востаннє дитину бачили з 13-річним сусідським хлопчиком Богданом. Коли жінка поцікавилася у цього підлітка, де її дочка, той спочатку заперечував, що бачив її. Але пізніше сказав, що вона кудись пішла. Батьки звернулися в поліцію, до пошуків, розпочатих правоохоронцями, приєдналися також волонтери з громадської організації «Мілена».

Як розповіли жителі

Після того, як тіло дівчинки знайшли в покинутій будівлі, Богдан зізнався у скоєному.

вулиці Некрасова, де розташований будинок дівчинки, спочатку поліція опитала Богдана, та той нічого до пуття не сказав. Його відпустили, і хлопець разом з іншими брав участь

погане. Трохи пізніше службовий собака виявив тіло дитини в покинутій будівлі. У Мирослави були розбиті обличчя і голова, Рани великі — таке враження, що її били каменем. Тоді полі-

Востаннє дитину бачили з 13-річним сусідським хлопчиком Богданом.

у пошуках Мирослави.

«Особливо він не розмовляв, більше відмовчався. Хтось із людей попросив у нього телефон, але Богдан не дав. Навіть не розблокував його. Однак тоді ніхто не міг подумати, що з Мирославою сталося нещастя. Всі сподівалися, що її знайдуть. І особливої уваги на підлітка не звертали. А він весь час намагався спрямувати нас у якийсь інший бік. Говорив, що потрібно йти геть туди», — згадує одна з мешканок.

Коли поліція знайшла речі дівчинки — її шортики і білизну, тоді всі зрозуміли, що з дитиною сталося щось

цейські забрали Богдана, і незабаром він зізнався в скоєному...

Рідні Мирослави — у великому горі. Вбивця жив поруч із ними, діти були добре знайомі. За даними місцевого видання newsroom.kh.ua, напередодні дівчинка скаржилася мамі на Богдана, говорила, що він викинув її обрuch. Тоді жінка сказала, щоб дочка не зв'язувалася з цим хлопцем, і заперчила, що поговорить із його матір'ю. Хоча і раніше мама Мирослави зверталася до матері Богдана та просила, щоб той не водився з маленькими дітьми.

Закінчення на с. 5.

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Фото із сайту informost.com.

Знали, що «любить», але...

Загублене Сонечко

Іван не міг забути Софію. Спогад про колишню однокласницю рятував його, коли дивився на нетверезу, розкошлячену дружину. Люська була спокутою його гріха, певнений чоловік. І якби не діти, подався б у світи. Син із донькою уже вирости. Мають свої сім'ї. Іван розміняв п'ятий десяток. Тепер пізно щось змінювати в житті. І кохання в нього лише одне: синьоока дівчина. Соня. Його загублене Сонечко

Ольга ЧОРНА

Сонин дід був дяком у сільській церкві. Тому дівчини трохи сторонилися. Релігія в ті часи була не в пошані. А Господь подарував Софійці чарівну вроду і добре серце.

Іван закохався у дякову внучку, мабуть, ще з першого класу. Коли ж почав ходити до Соні на побачення і хтось про це доніс його батькам, ті сина висварили. Іванові батько з матір'ю були при посадах у колгоспі і з партквитками. Сподівалися, що юне Іванове захоплення мине. Але коли в десятому класі померла Софійчина мати, хлопець заявив: закінчить школу й одружиться з коханою дівчиною.

— Думати про це не смій, — мовив на те батько. — Хай собі якогось попа шукає.

Іван не зважав на батькові слова. Залишити Соною? Нізащо!

Якось колгоспний парторг зле пожартував над Івановим батьком:

— Кажуть, твій малий до дякової внучки клинці б'є. Скажи, Степане, хлопчиськові, аби не бавився в любов. Софія — дякова внучка. Сам розумієш...

Степан після цього дуже репетував на сина. А потім пішов на «розбірки» до Софії. Обізвав безпутнім дівчиськом. І пригрозив: не подивиться, що сирота — ославить на всю округу. Хоча Іванова мати і так говорила про дівчину різне.

— Дідусю, чому нам так не щастить? — запитала крізь сльози Софія, коли Степан пішов з їхнього подвір'я. — Мене залишив батько. Рано відійшли бабуся і мама. І цей нинішній скандал.

— На все воля Божа, дитино, — зітхнувши, відповів Семен. — Не одним днем живемо. Побачимо, як воно буде.

Закінчення на с. 11.

Вижила від удару блискавки — і тепер передбачає грозу

Небесна гостя розплавилася на волинянці Надії Шелест (на фото) із Ратного золоті прикраси

Валентина БОРЗОВЕЦЬ

Сім років тому блискавка влучила прямо в пані Надію, яка пасла стадо корів, обпекла їй

голову, ший, живіт, руки, ноги, на одній з яких під мизинцем утворилася дірка завбільшки з п'ять копійок. Тоді вона отримала ще й інфаркт та інсульт. І відто-

ді у неї постійно болить голова, вона має проблеми зі слухом. Від температури блискавки повністю розплавилась у вусі золота сережка, ланцюжок на шиї, від якого сліди опіків залишилися і до сьогодні — щось схоже на татування ланцюжка. Сплавилось і волосся. А ще по болях у м'язах рук Надія Овсіївна може передбачати грозу — тоді їх так викручує, що несла терпіти. А відгримить гроза — і біль стишується.

Фото Валентини БОРЗОВЕЦЬ.

● БАГАТІ ТЕЖ ПЛАЧУТЬ

Чекала нареченого 35 літ і не знімала вінчального плаття

Ця печальна історія про розбите серце і безкінечну надію стала вже легендою. Головні її герої жили в Австралії

Лія ЛІС

Еліза Емілі Донніторн народилася 1821 року у багатій і впливовій сім'ї. Дівчина була миловидною і самостійною, що часом дратувало її авторитетного батька. В одинадцять вона осиротіла. Епідемія холери забрала матір і двох сестер. Батько залишився зі старшим сином та Елізою, яка важко переживала їхню загибель. Після одруження брата дівчина з татом перебралися у фешенебельне передмістя Сіднея.

Містер Донніторн був серйозно стурбований, що його 24-літня дочка не прагне заміжжя. Впливовий гордянин пропонував вдалі партії, але примхлива Еліза хотіла вийти заміж тільки по любові.

Низку конфліктів переривали лише її відвідування церкви. І тут вона зустріла любов. За іронією долі Джордж Катбертсон був рядовим клерком у її батька.

Зрозуміло, містер Донніторн не виявив захоплення, що майбутній зять — плебей і бідняк. Він заборонив

Екранізація роману Чарльза Дікенса «Великі надії», в якому міс Гевішем – прототип Елізи Емілі Донніторн.

Біля вітваря стояла чудова наречена. Її весільна сукня, за словами очевидців, була шедевром цілої армії кравців. Але... Еліза так і не дочекалася судженого.

дочці бачитися з ним, але це лише підігрівало їхні почуття. Емілі і Джордж надіслали одне одному листи, таємно зустрічалися...

Зрештою, майбутній тесть змирився і дав молодим людям благословення на шлюб. Пікантна історія розбурхала місцевих мешканців. Роман-

тиків розчулювала стійкість нареченого, а циніки — підраховували придане нареченої.

У призначений день біля особняка Донніторнів було не проштовхнутися від роззяв. Біля вітваря стояла чудова наречена. Її весільна сукня, за словами очевидців, була шедевром цілої армії кравців. Але... Еліза так і не дочекалася судженого.

Через кілька годин збентежені гості роз'їхалися. Наречена ж билася в істеричі, не дозволяючи прибирати столи та зняти із себе одяг.

Що відбулося насправді — невідомо. Хтось вважав, що Катбертсон захотів насолити зарозумілому татові. Інші, навпаки, побоювалися, що зникнення нареченого — справа рук Донніторна. Що б там не було, жертвою стала Еліза. Покинута наречена пережила жорстоке розчарування в коханому і приниження. Вона так і не зняла вінчального плаття...

Через рік після смерті батька Еліза звільнила всю прислугу і залишилася у величезному особняку з єдиною служницею. Крізь забиті вікна старезного будинку мешканці ще 35 літ бачили її в пожовклому весільному вбранні.

Вона померла на 65-му році життя від серцевого нападу, за словами її компаньйонки, мала розбите серце. Всі ці роки двері «вічної нареченої» були відкриті в надії, що коханий повернеться, щоб завершити весільний обряд.

... Історія Елізи Донніторн справила настільки глибоке враження на Чарльза Дікенса, що він зробив її прообразом міс Гевішем. В основі роману «Великі надії» лежить драма покинутої нареченої. Мабуть, твору пасувала б і назва культового мексиканського серіалу «Багаті теж плачуть».

Стану вашим зятем, якщо купите... черепаху!

В одному з індійських поселень ось уже котрий місяць не можуть справити весілля молодят, хоча заручини відбулися ще в лютому. А все через надмірні й досить незвичні захцянки родичів молодого...

Іван ТЕРЕН, wz.lviv.ua

Мати і батько нареченого зажадали від своїх сватів, аби ті перед шлюбною церемонією зробили їхній сім'ї гарний подарунок. А саме, крім традиційної індійської лампи,

Кажуть, Тортила із 21 кігтем приносить удачу подружжю.

презентували рідкісну черепаху із 21 кігтем (вона начебто приносить удачу подружжю, до-

помагає у пошуку скарбів). І ще — чорного лабратора. Собака цієї породи теж вважається оберегом сімейного щастя.

Апетити сім'ї молодого виявилися захмарними. Перед тим «та сторона» піднесла їй золотий перстень вартістю 200 тисяч рупій (в еквіваленті — 73 тисячі грн). Ще мільйон рупій (365 тисяч грн) віддали на те, щоб влаштувати невістку на престижну роботу. Але рідні молодого були непоступливими: давайте ще черепаху і лабратора. Інакше наш син буде завидним зятем іншої сім'ї!

У нареченої збилися з ніг, шукаючи релікта. На чорному ринку за черепаху просять мільйон рупій. Втомившись від таких поборів, свати звернулися до поліції. Тож весілля після такого конфлікту навряд чи буде. І черепаху з лабратором, напевне, тут ні до чого...

● СЕРЦЕ, ВІДДАНЕ УКРАЇНІ

Зухвалий та фартовий: військовий квиток, з яким Командир подорожував до Одеси. Він також дозволяв собі посеред дня з'являтися у Львові в мундирі офіцера НКВС або в одязі сільського дядька.

«Скоро загину»: Шухевич загубив мамин медальйон на відпочинку в Одесі

Головнокомандувач УПА двічі поправляв своє здоров'я на Чорному морі. Причому у його паспорті була та ж фотографія, що містилася в «Збірнику розшукуваних МГБ СРСР № 1»

Іван ПАТРИЛЯК,
tyzhden.ua

НА ЛІКУВАЛЬНІ ПРОЦЕДУРИ ХОДИВ ІЗ АМПУЛОЮ ОТРУТИ

Важке підпільне життя із нелюдськими фізичними та нервовими навантаженнями швидко підривало здоров'я повстанців. Серйозні проблеми з ним Командир Чупринка (псевдо Романа Шухевича) відчув уже в 40 років, у 1947-му стали дуже боліти ноги, важко було ходити. Після огляду львівських медиків отримав цілий «букет» діагнозів: ревматизм суглобів, шлункові розлади, послаблення серцевого м'яза, підвищений тиск. Вологі задушливі криївки, багатокілометрові переходи, постійне нервове напруження дались взнаки попри молодий вік.

Але лікувались на Західній Україні Роман Шухевич не міг через посилені заходи безпеки з боку радянсько-російських каральних органів. Тож було

Коли Шухевич був на процедурах, Галина очікувала його в коридорі із пістолетом в кишені, а сам Чупринка під час відвідин лікарів не розлучався із ампулою отрути.

прийняте відчайдушне рішення: їхати у санаторій в Одесу.

Спершу до «перлини біля моря» вирушила зв'язкова і довірена особа Шухевича Галина Дидик (Анна) із фальшивим паспортом. У санаторії імені Карла Маркса вона провела місяць влітку 1947 року, де все розвідала. Згадуючи свою поїздку, розповідала: «Побачила, що на Східній Україні люди як люди, що то не ті типи, до яких ми звикли тут, — енкаведисти. А головне те, що коли вони довідалися, що я з Галичини, стали до мене на правду дуже гарно ставитися».

Тож у травні 1948-го Галині Дидик вдалося організувати дві путівки в санаторій «Лер-

монтовський» в Одесі. Вони були оформлені на фіктивні документи начебто двох вчителів — Хом'як Анни та Польового Ярослава. Прибувши на місце призначення, Шухевич і Дидик пройшли обстеження у поліклініці курорту, а потім, відповідно до висновків комісії, придбали за готівку курс оздоровчих процедур по 10 тисяч рублів на кожного.

...Уже після загибелі Романа Шухевича слідство встановило, що під час лікування вони разом із Дидик часто з'являлись в центрі Одеси, відвідували музеї, оперний театр, фотографувалися у міських фотоательє. Більше того, у ті часи пройти

кардіограму можна було лише у військовому госпіталі, і Галині Дидик вдалося впросити військових зробити виняток для Шухевича. Так лютого ворога радянської влади обстежили у радянському військовому медзакладі.

Згодом місцевій міліції влаштували неабияку прочуханку за халатність, адже на фіктивному паспорті Шухевича була фотографія, тотожна із тією, що... містилася в «Збірнику розшукуваних МГБ СРСР № 1»! Втім, кожен вихід до міста, кожен похід до лікаря були надзвичайно ризикованими. Коли Шухевич був на процедурах, Галина очікувала його в коридорі з пістолетом в кишені, а сам Чупринка під час відвідин медиків не розлучався із ампулою отрути.

БЕРІГ МЕДАЛЬЙОН ІЗ БОГОРОДИЦЮ...

Тим часом про поганий стан здоров'я командира укра-

їнських повстанців дізнались радянські спецслужби і завербували 40 агентів у львівських аптеках, тож навіть медикаменти було важко дістати. Відтак у червні 1949 року він разом із Галиною Дидик за тими самими фіктивними паспортами знову виїздить до Одеси. Лікувалися у тих самих лікарів, що й першого разу.

Під час другого візиту в Одесу із Шухевичем сталася прикра пригода — купаючись у морі, він загубив медальйончик із зображенням Богородиці, який йому в дитинстві подарувала мати. Як згадувала Дидик, після безуспішних пошуків керівник підпілля пророчче заявив: «Я згубив, уже не знайду. Це значить, що скоро загину».

Це був червень 1949-го. Після санаторію здоров'я знову тимчасово покращилось, але зима 1949–1950 років дала йому вкрай важко. «Високий тиск, болі голови, часті атаки серця... Це відбувалося періодично. Відчувалося, що Командир збирається від нас на той світ, — згадував охоронець Михайло Зайць. — Проте в ліжку не хотів лежати. Ходив по кімнаті сумний. Насилу відповідав Ганні чимось дотепним. «Буду вмирати, Нусю», — не раз казав».

...5 березня 1950 року хворий Роман Шухевич прийняв свій останній бій. Намагаючись зі зброєю в руках вирватись з оточення, Головнокомандувач Української повстанської армії загинув, ліквідувавши при цьому одного ворога.

ДО РЕЧІ

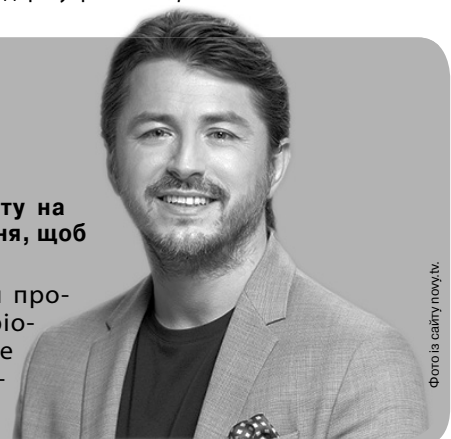
На початку 1990-х мерія Одеси під керівництвом члена Народного Руху України Едуарда Гурвіца перейменувала провулок Грибоєдова на провулок Шухевича, де було розташоване одне з управлінь КДБ. Проте пізніше, під час перебування на посаді одеського міського голови Боделана, ставленика Кучми, провулок одержав назву Покровський.

Шоумен Сергій Притула у 40 років знову став студентом

Український політик та телеведучий (на фото) вступив до Українського католицького університету на факультет суспільних наук, де у заочній формі вивчатиме публічне управління та адміністрування, щоб здобути більше знань для кар'єри політика

«Претендувати на участь в державному управлінні без відповідної освітньої бази можна, але не треба. Дипломів спеціаліста та магістра фінансів мені не достатньо, — підкреслив шоумен і наголосив: — Освіта — це фундамент усьо-

го. А самовдосконалення — безперервний процес. Торік я вирішив для себе, що моїм пріоритетом на наступних мінімум 10 років буде участь у політичному житті країни та долучення до сфери державного управління».

● ШОК!

Спочатку вбивав і вішав цуценят, а потім — 6-річну сусідку?

Фото із сайту obozrevatel.com.

Чи дочекаються правосуддя батьки маленької Мирослави, чиє життя згасло так рано?

Закінчення. Початок на с. 2

Марина ЛУГОВА

Про самого Богдана вже давно в Старому Салтові ходила недобра слава. Ще коли він навчався в 4-му класі, три роки тому, то говорили, що хлопець убив трьох беззахисних цуценят. Бив їх головою об землю і вішав. Він вирізнявся жорстокістю, міг знущатися і з маленьких дітей.

Богдан — із багатодітної сім'ї, крім нього, у матері є ще п'ятеро. Частина з них уже дорослі. Богдан є передостанньою дитиною. У місцевій сільраді кажуть, що сім'я в поле зору соціальних служб ніколи не потрапляла. Сама мати стверджує, що син не міг скоїти цього вбивства. Вона заявила, що під час прогулянки Богдана з дівчинкою з ними був ще третій — чоловік на ім'я Максим Б.

ВИННИЙ У В'ЯЗНИЦЮ НЕ СЯДЕ?

29 липня поліція проводила слідчі дії, потім тіло загиблої скеували до Харкова на експертизу. Поліція відкрила провадження за ч. 2 п. 2 ст. 115 Кримінального кодексу України — умисне вбивство. Хоча чи зможуть посадити 13-річного хлопця — це питання. Вовчанський районний суд Харківської області задовольнив

клопотання про застосування до 13-літнього підлітка запобіжного заходу у вигляді поміщення його до приймального-розподільника для дітей ГУНП в Харківській області строком на 30 днів.

За словами адвоката Віталія Наума, кримінальна відповідальність в Україні настає з 18-річного віку. В особливих випадках вона може бути з 14 років. Але Богдану всього 13. До того ж

— **Наразі відповісти на запитання, що буде із самим підозрюваним і чи призначать йому строк, — складно, — пояснив адвокат.**

слідчим ще доведеться провести низку експертиз, щоб з'ясувати, чи було це згвалтування.

«У цьому випадку відповідальність несуть батьки підозрюваного. Їх можуть позбавити батьківських прав і навіть відкрити справу за невиконання батьківських обов'язків. Також потрібно з'ясувати, в яких умовах він ріс, які стосунки в нього були з однолітками. Наразі відповісти на запитання, що буде із самим підозрюваним і чи призначать йому строк, — складно», — пояснив адвокат.

Джерела: patrioty.org.ua, obozrevatel.com.

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Не дотрималася звичаю...

Про те, як Оля із Києва свою маму на той світ проводжала, люди ще довго балакатимуть. Це ж треба подібному статись? Де таке хто бачив? Мама їй все, що мала, останнє віддавала, а та як вчинила? Людоньки, людоньки, от хіба ж так можна?

Анна КОРОЛЬОВА

Бабусю Марусю усі любили. Тишенька і дуже добра старенька. Жила біля автобусної зупинки. Всі знали: якщо дощ чи негода — іди до Марусі. Вона усіх вітала, чаєм поїла. Не очікування транспорту, а справжнє тобі задоволення. Тож коли донька Ольга забрала стареньку до себе в столицю, засмутились усі. Адже ж так мало у цьому світі щирої доброти.

П'ять років прожила ще Маруся. На літо поверталась у свій дім, а потім знову їхала до доньки. Аж ось прилетіла новина: не приїде цього року Маруся. Віддала Богу душу, якраз перед Вознесінням.

І радіють за стареньку, і плачуть люди. Це ж треба у Бога заслужити у такі дні на той світ піти. Та й життя Маруся довге прожила. При ясном розумі і на своїх ногах, аж до дев'яносто проходила. Це тобі не жарт. Правнука оженила. Тут тільки заздрити.

Передали, що в останню путь бабусю о першій дня проводжатимуть. Тут сільські кумасі уже невдоволено головами хитали: ну як так можна, не дати старенькій у рідному домі переночувати? Адже потрібно було привезти і на ніч залишити, це ж усім відомо.

Потім і геть незрозуміле сталось. Привезли бабусю — і одразу до місця вічного спочинку. Петро зі Степаном аж роти пороззявляли. Вони ж сільські музики. В селі останніми десятиліттями на той світ без них ніхто ще не

Фото із сайту pikabay.com.

«Який обід? Ви про що? На дев'ятий день родичі зійдуться пом'янути».

пішов, а тут — на тобі! Даремно інструмент несли.

А коли уже і хрест над Марусею поставили, її донька роздає усім булочки із цукерками і мовчить. Люди мнуть, не розходяться. Ну мають же на обід кликати, як без нього? Он і Маруся з Галкою стоять готові. Вони ж перші гості на таких заходах. В обох по торбині в руці. Туди вони тихцем котлети і голубці зі столу скидають. А що? І такі повинні прийти пом'янути.

Тупцювали, тупцювали, аж не витримав хтось:

— Олю, — підійшли до заплаканої жінки. — Ти вибач, але командуй, куди людям далі йти. Де обід буде?

Ольга кліпнула здивовано. Роззирнулася довкола.

— Який обід? Ви про що? На дев'ятий день родичі зійдуться пом'янути.

Аж обличчя витягнулись від несподіванки. Петро зі Степаном сплюнули невдоволено. Мало того, що й не заграли, так і не дали пом'янути як слід.

... **Зібрався люд у сільському магазині. Галас стоїть, говорять, одне одного не чуючи. І всі обурені: як же так рідну маму на той світ провести? Звичаю не дотримуючись, не пом'янувши, як слід. Люди по домівках голодні розійшлись. Сором! Який сором!**

Місячний календар на серпень:

В останньому місяці літа **позитивними і вдалим будуть 7, 10, 13, 14, 19, 23 і 31 числа.**

Несприятливими: 5, 8, 11, 16, 22, 25 та 30 серпня.

МАГНІТНІ БУРІ ПЕРЕДБАЧАЮТЬСЯ:

Середні: 13, 14, 29.

Сильні: 10, 16—20 серпня.

Джерело: unian.ua.

Фото із сайту tbc.ua.

● ДИВА ВІРИ

Фото із сайту credo.pro.

Скульптура Діви Марії біля «Дому Богородиці» в Ефесі, який щороку відвідують тисячі паломників.

Діва Марія першою із людей вознеслася на небо

Щороку 28 серпня православні та греко-католики відзначають свято Успіння Пресвятої Богородиці і Пріснодіви Марії. У народі його ще називають Першою Пречистою. Ця урочистість своїм корінням сягає у V століття. Однак цікаво, що у Новому Завіті навіть не згадується про останні дні життя, смерті та Успіння Пресвятої Богородиці. Святе Писання не говорить про її могилу, моцці та реліквії

Фото із сайту credo.pro.

Церква Гробу Марії в Ізраїлі.

Наталка ЧОВНИК

Лише з апокрифів (книг, що не ввійшли в біблійний канон) відомо, що Богородиця померла через 12 років після Вознесіння Христа. Згідно з ними, Марія покинула цей світ у 48 році нашої ери. Уже традиційно оповідається, що до смертного одра Богоматері з усіх кінців світу встигли з'їхатися апостоли, за винятком апостола Томи, який прибув на три дні пізніше і не застав Богородицю живою. На його прохання її гробницю відкрили, але там були тільки

пахучі пелени. Християни вірять, що за смертю Марії слідувало Вознесіння, а за її душею в момент смерті явився сам

вести разом із апостолом Іваном Богословом у місті Ефес. Після своєї смерті на хресті Ісус доручив Богородицю в опіку

«Дім Богородиці», як його називають. Місцеві жителі вважають, що Марія провела свої останні роки саме тут.

Однак більш вірогідною версією є та, що Богородиця померла в Єрусалимі. Справа в тому, що на той час жінки мало мандрували. Тому ймовірніше, що Марія залишалася разом із апостолами та першою християнською громадою в столиці Ізраїлю. В цьому місті на горі Сіон розташований монастир, яким опікуються німецькі монахи. Він називається Dormition, від італійського dormire — спа-

Християнська віра розглядає смерть як випробування, яке кожен має пройти, щоб перейти у вічне життя.

Ісус Христос із сонмом небесних сил.

Історично важко встановити, де померла Богородиця, бо з цього приводу існують кілька версій. Перша — останні роки життя Вона могла про-

цьому учневі. Іван Богослов проповідував в Ефесі, що розміщений на території сучасної Туреччини. Тоді це було одне з великих міст Римської, а згодом і Візантійської імперії. Сьогодні в Ефесі знаходиться

та, успіння. Це велика церква Успіння Богородиці. При ній є легендарна горниця, де відбувалися Таємна вечеря та Зіслання Святого Духа. Крім того, в Кедронській долині під Оливною горою стоїть храм, де зберігається кам'яний гріб Богородиці. Тому в Єрусалимі є не тільки церква Гробу Господнього, але й церква Гробу Марії, що знаходиться на глибині 20 метрів під землею.

Успіння Пресвятої Богородиці — друге за значущістю свято православної церкви після Воскресіння Христового. Недарма цей день ще називають Богородичною або «літньою Пасхою». «На безсмертне Твоє Успіння зібралися ми», — співається в першому піснеспіві цього великого свята. Церква називає смерть Богородиці сном, успінням, тому що Вона першою серед людей стала безсмертною і душею, і тілом.

Багатьом із нас святкування дня смерті Божої Матері може здаватися дивним, адже він пов'язаний із сумом, болем і втратами. Однак християнська віра розглядає смерть як випробування, яке кожен має пройти, щоб перейти у вічне життя. Тому церква називає перехід Богородиці у Вічність саме успінням, а не смертю. Відповідно і Успіння вважається святом, а не приводом для смутку, адже Богоматір воз'єдналася зі своїм Сином.

Для українців Богородиця здавна була першою Заступницею і Помічницею, Пречистою Владичицею. Саме до неї зверталися за будь-якої потреби (особливо у ситуації цілковитої безвиході й передусім — жіноцтво та ченці), адже знали: Вона, що стояла на Голгофі біля Хреста розп'ятого Сина, Вона, що прийняла у своє серце весь біль і все страждання світу, — Вона зрозуміє і тому допоможе.

За матеріалами credo.pro, tvoemisto.tv

З нами – цікаво!

Місячник **ТАК НІХТО НЕ КОХАВ** volyn.com.ua

передплатні індекси:
86771, 60305, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60779
(для читачів інших областей).

Тижневик **Волинь** Газета

передплатні індекси:
30000, 60306, 60305, 86772
(для читачів Волинської області),
97847
(для читачів Рівненської області),
61136 (для читачів інших областей).

Тижневик **Цікава** ГАЗЕТА на вихідні

передплатні індекси:
60304, 60306, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області),
60307 (для читачів інших областей).

Місячник **Читанка** НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ ДЛЯ ВСІХ

передплатні індекси:
97847
(для читачів Волинської області),
60313
(для читачів Рівненської області),
60780
(для читачів інших областей).

● ПРИМХИ НЕБЕСНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

Зміна клімату: Україна стане як Греція чи як Ізраїль?

За сторіччя середня температура повітря в нашій країні піднялася на 1,2 градуси. Це дещо більше, ніж в середньому у світі (там підвищення становить 1,1 градуса), але кліматологи говорять, що це багато

Фото із сайту poglyad.tv.

У нашій країні за останні 5 років температура піднімається швидше, ніж у цілому на планеті.

Тетяна ОЧЕРЕТЯНА, segodnya.ua

«У нормі температура тіла людини 36,6. Додайте один градус і це вже 37,6. Тобто ви починаєте хворіти, — пояснила інтернет-виданню segodnya.ua кліматолог Світлана Бойченко. — Наша кліматична система вже в стані захворювання і починає видавати нам різні аномалії». Тепер питання лише в тому, наскільки швидко буде прогресувати ця хвороба.

За найбільш ймовірного сценарію, у найближчі 50–100 років клімат в Україні буде ставати все більш сухим, прогнозують експерти. На територію нашої країни будуть надходити високотемпературні сухі повітряні маси. Поступове опустелювання буде повзти з південного сходу України на північний захід.

Воно принесе спекотне, а голов-

У нормі температура тіла людини 36,6. Додайте один градус і це вже 37,6. Тобто ви починаєте хворіти... Наша кліматична система вже в стані захворювання і починає видавати нам різні аномалії.

не — сухе літо.

— Спочатку злива, а потім суша, — пояснює Світлана Бойченко. — У таких умовах починаються посухи, адже навіть коли випадають дощі, сухі ґрунти не можуть їх прийняти. Такі ґрунти як скло, вода ними лише стікає».

Бетховен присвятив українцеві дві симфонії

Ім'я щасливчика, на честь якого було створено два твори, — Андрій Розумовський, син останнього українського гетьмана (обоє на фото)

Фотоклаж RFE/RL Graphics.

Андрій Кирилович Розумовський був гарним дипломатом і меценатом Бетховена. Майже все життя він провів у Відні, де й познайомився з композитором. Дружба між чоловіками стала причиною присвяти Андрієві Розумовському 5-ї та 6-ї симфоній.

«Бетховен мав змогу користуватись нотною бібліотекою Андрія Розумовського, де було багато української музики — і українських композиторів, і народні твори. Як це відбилося на творчості Бетховена? У нього є

дві обробки твору «Іхав козак за Дунай». Також у трьох «Квартетах Розумовського»: у першому використовується мелодія пісні «Ой, на дворі метелиця», а в другому проглядається мотив пісні «Від Києва до Лубен насіяла конопель». В третій частині Восьмої сонати для фортепіано та скрипки, яку я нерідко знаю, там є мелодія українського «Козачка», — розповів «Радіо Свобода» скрипаль, композитор і музикознавець Кирило Стеценко.

Ще один побічний ефект сухої землі і злив — повені та підтоплення. Цьогоріч такі підтоплення вже були в Одесі, Маріуполі, Львові.

Зими загалом також стануть трохи теплішими, але аномальний холод може прийти з Арктики з сильним снігом і морозами.

У літній сезон клімат буде все більше нагадувати середземноморські країни. Які саме — залежатиме від кількості опадів. Це може бути більш волога Італія чи Греція, або більш посушлива Іспанія, або навіть Ізраїль.

Проте тішитися й готуватися висаджувати апельсинові гаї не варто, вважає президент Українського клубу аграрного бізнесу Алекс Ліссітса. Незважаючи на більш континентальний клімат і холодні зими, він радить ривнитися на Австралію та її технології.

«В Австралії йдеться про вирощування пшениці, подекуди ще ячменю та олійних, з цього потрібно виходити й Україні», — каже експерт.

Прогнози погоди на серпень-2021

ВОЛИНСЬКИЙ «ВІЩУН» ВОЛОДИМИР ДЕРКАЧ:

Короткочасні опади першої декади не зіпсують загальної картини теплих і погожих днів. Наступний відрізок місяця також буде теплим. У деякі дні температура знижуватиметься, але не суттєво.

Наприкінці серпня очікуємо помірне тепло. Вночі вже можна буде відчувати перші подихи осені, ймовірно невеликі дощі.

КИЇВСЬКИЙ ПРОГНОЗИСТ ЛЕОНІД ГОРБАНЬ:

8 — буря, 11–14, 22, 27 та 29 — дощі, від 19 до 21 та від 23 до 26 серпня — спека.

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Вітчим програв Оксану в карти с.32, 24-25

Еліна Світлігіна+Гасль Монфіс

«Якщо кохання не божевілья, то це не кохання»

Ольга Харлан+Луїджі Самеле

Відомі українці вибирають собі в чоловіки іноземців с.12-13, 29

ІСТОРІЯ НОМЕРА

64-річний артист Петро ПАНЧУК: «Тепер романси співаю новонародженій донечці Єлизаветі» с.3-5

У номері також:

● 55-річний новоспечений татусь-співак Віктор Павлік: «Не витримую його плачу вночі, закладаю у вуха беруші...»

● Делікатна тема: «Перш ніж чоловіка ганити, спитай себе, чим ти його частуєш...»

● Історія до сліз: «Боюся втратити його зрадливі очі...»

● Суперові рецепти закуток на зиму

Місячник уже в продажу – всього 6 гривень!

Запитуйте в листинош або в точках розповсюдження газет!

● ДИВАКИ

Фото із сайту facebook.com

Сучасний Робінзон захотів, щоб острів став національним парком, яким може насолоджуватися кожен. Його мрія збулася.

Англієць прожив на своєму острові 50 років і відмовився продати його навіть за 50 мільйонів доларів

За 13 тисяч доларів британець Брендон Гримшоу купив крихітний безлюдний острів на Сейшелах і переїхав туди назавжди

Марина ЛУГОВА

Йому було під сорок, він покинув роботу газетного редактора і розпочав нове життя. До того часу на острів упродовж 50 років не ступала нога людини.

Як і годиться справжньому Робінзону, повідомляє сайт woolik.info, Брендон знайшов собі компаньйона з-поміж аборигенів. Його П'ятницю звали Рене Лафорт. Разом із ним почав облаштовувати свій новий будинок. У той час як Рене приїжджав на острів лише періодично, Брендон жив на ньому десятиліттями, нікуди не виїжджав. Наодиноці.

За 39 років Гримшоу і Лафорт посадили своїми руками 16 тисяч дерев і проклали майже 5 кілометрів стежок. У 2007-му Рене Лафорт помер, і Брендон залишився на острові зовсім один. Йому був 81 рік. Він привабив на острів 2000 нових видів птахів і завів більше сотні гігантських черепах, які в світі (в тому числі на Сейшелах) вже були на межі вимирання. Завдяки зусиллям Гримшоу на колись безлюдному острові зараз знаходиться дві третини фауни Сейшельських островів. Покинута клепка землі перетворилася на справжній рай.

Гримшоу був радий будь-яким відвідувачам. Тільки

Брендон знайшов собі компаньйона з-поміж аборигенів. Його П'ятницю звали Рене Лафорт.

почепив про всяк випадок табличку: «Поважайте черепах, є вірогідність, що вони старші за вас». На острів стали приїжджати журналісти — послухати дивні історії і взяти інтерв'ю, декілька людей навіть зняли про Брендона документальні фільми. Один із них вийшов напередодні смерті Гримшоу. До речі, в якомусь із пізніх інтерв'ю Гримшоу запитали, чи не почував він себе коли-небудь самотнім. «Так, лише раз. Я тоді винаймав кімнату в Лондоні», — відповів він.

Якось принц Саудівської Аравії навіть запропонував Брендону Гримшоу за острів 50 мільйонів доларів, але Робінзон відмовився. «Не хочу, щоб острів став улюбленим місцем для проведення канікул у багатіїв. Краще нехай він буде національним парком, яким може насолоджуватися кожен». І домігся того, що в 2008-му острів справді оголосили національним парком. Помер Брендон Гримшоу у 2012 році, все-таки здійснивши свою мрію. Йому було 86 літ.

● НЕЙМОВІРНО!

Дівчина плаче... кров'ю

Громадянка Домініканської Республіки Дельфіна Седеньо (на фото) має рідкісне захворювання, яке спочатку не могли діагностувати лікарі

Мирослава СЛИВА

Вона плаче кривавими сльозами і потіє кров'ю. Крім того, страждає носовими кровоточками. Седеньо захворіла чотири роки тому, але медики не знали, як їй допомогти. Якось кровотеча з очей не припинялася протягом 15 днів. Дівчина настільки ослабла, що їй було необхідне переливання крові. Однокласники боялися ученицю, що кровоточить, тому їй довелося покинути школу. Через свою хворобу Седеньо навіть спробувала покинути на себе руки, прийнявши велику дозу седативних засобів, але її врятували.

А кілька місяців тому Седеньо познайомилася з молодим чоловіком, який і повернув її до життя. Парубок сплатив усі витрати дівчини в лікарні після того, як почув її історію. «Він сказав мені, що я красива. Тож пам'ятати цей момент усе життя», — говорить дівчина. Тепер, через 4 роки після початку її захворювання, лікарі нарешті визначили, що Седеньо страждає рідкісною хворобою — гематидрозом: це означає, що рівень адреналіну у неї в 20 разів перевищує норму. Тому під час нападів тривоги і хвилювання її артеріальний тиск піднімається настільки, що піт і сльози з її тіла виходять у вигляді крові.

Зараз дівчина проходить курс лікування, прописаний медиками, і сподівається, що одного дня вона перемає цю хворобу.

Фото із сайту ddc.com

Побачивши таке, злякався б, напевне, кожен.

Кому не можна їсти кавунів

За словами медиків, від цієї солодкої і водночас низькокалорійної літньої ягоди варто відмовитися хворим на цукровий діабет, а також людям, у яких є схильність до набряків

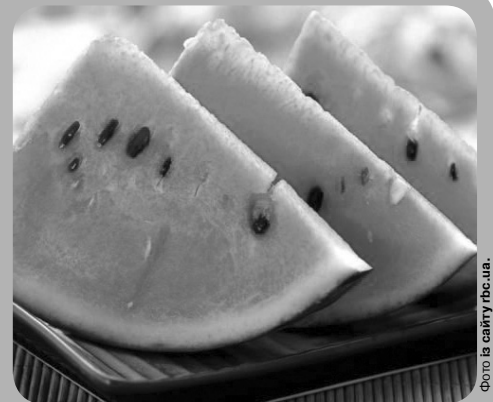
КАТЕГОРИЧНО ЗАБОРОНЕНО ЇХ СПОЖИВАТИ:

- у разі порушення відтоку сечі;
- при сечокам'яній хворобі – сечогінна дія кавуна може погнати камені і викликати напад;
- якщо ви страждаєте від коліту, діареї або від інших хвороб шлунково-кишкового тракту;
- при захворюваннях підшлункової залози в го-

стрій фазі;

- при серцевих недугах, які супроводжуються затримкою рідини в організмі;
- при аденомі передміхурової залози.

Для здорових людей кавуни дуже корисні, адже вони містять речовини, які перешкоджають утворенню каменів і тонізують організм. Водночас медики радять не зловживати літньою ягодою. Максимальна її кількість для людей зі здоровими нирками на день – один кілограм, а для дитини молодшого віку – втричі менше. Якщо ви відчуваєте, що ягода занадто сильно «сечогонить», зменшіть цю дозу.

А ви знали, що ця ягода на 92%—93% складається з води?

Фото із сайту fbс.ua

● СМАЧНА СТОРІНКА

Як приготувати ікру із запечених овочів

Ділюся деякими порадами, щоб ви не боялися експериментів

Євген КЛОПОТЕНКО, кулінарний експерт, шеф-кухар, переможець телешоу «МайстерШеф», бізнесмен, телеведучий, засновник соціального проєкту «Нове шкільне харчування» зі зміни культури харчування «Cult Food»

Ікра із запечених овочів — це смачна закуска, яку швидко й легко готувати. Все, що необхідно, — трохи поекспериментувати. Я приготував ікру з кабачка, солодкого перцю, моркви, часнику і цибулі. Вийшло дуже смачно. Також поділюся деякими порадами, щоб і ви не боялися експериментів.

Насправді овочі для ікри можна взяти будь-які. Наприклад, ось таке поєднання: солодкий перець, томати, гриби печериці та кабачок. Ще варіант — баклажани, томати, кабачок і цибуля. Орієнтуйтеся на свої смакові уподобання.

Овочі для ікри я запікав у духовці, але цілком можна просто тушувати на середньому вогні до м'якості і доки рідина випарується. Ще — готувати овочі на грилі. Останній варіант вийде найароматнішим.

Фото із сайту klopotenko.com.

Рецепти кулінарного експерта — прості та унікальні.

КУЛІНАРНА ІДЕОЛОГІЯ

Євген Клопотенко поставив собі за мету поліпшити культуру харчування українців і прибрати тим самим з їхнього раціону радянську їжу, щоб люди харчувалися смачніше, корисніше і більш усвідомлено. Розпочав це з молодого покоління, заснувавши соціальний проєкт «Нове шкільне харчування» зі зміни культури харчування «Cult Food».

Для своєї страви я брав спеції — сіль і перець, але можна сказати, класичні цілком можна додати листя

свіжого базиліку, копчену паприку чи чебрець. Також смак ікри підсилить 1 ч. л. лимонного соку або навіть половина чайної ложки соєвого соусу. Останнього не повинно бути багато, інакше він затьмарить смак овочів. Якщо зовсім не боїтеся експериментів, то можна додати кілька штук копченого чорносливу або груші, а також трошки горіхів кеш'ю.

Ікру можна заправи-

ти соняшниковою олією, оливковою першого віджиму, гарбузовою і кунжутною. Усе залежить від того, який смак ви хочете отримати в результаті. Хоча я із заправкою не став експериментувати, віддавши перевагу соняшниковій олії.

Інгредієнти:

- ◆ 1 кабачок
- ◆ 1 морквина
- ◆ 1 солодкий перець
- ◆ ½ ріпчастої цибулі
- ◆ 2 зубчики часнику
- ◆ 3–4 ст. л. соняшникової олії
- ◆ ½ лимона
- ◆ сіль і перець до смаку

Приготування:

◆ Візьміть 1 кабачок, 1 морквину та 1 солодкий перець, добре вимийте овочі, висушіть паперовим рушником, а після зробіть кілька проколів дерев'яною шпажкою. Посоліть і полийте соняшниковою олією. Овочі загорніть у фольгу й поставте в духовку запікатися на 40 хвилин за температури 180 градусів.

◆ Коли овочі приготуються, дістаньте з духовки, і нехай остигають, а потім почистіть від шкірочки моркву й солодкий перець.

◆ Моркву, солодкий перець і кабачок нарежьте довільними шматками, перекладіть у чашу блендера, додайте 2 зубчики часнику й половинку ріпчастої цибулі. Перебийте всі інгредієнти до стану пюре.

◆ Заправте 3 ст. л. соняшникової олії, посоліть і поперчіть до смаку. Подавайте овочеву ікру охолодженою.

Як з'явилися на світ кабачки

Існує легенда, згідно з якою ці овочі людям подарували боги

Давним-давно, коли чоловіки пішли в море, жінки одного рибальського поселення звернулися до богів з молитвою. І попросили плід такий же м'який, як м'якоть риби, кольору моря в місячну ніч і з міцною шкіркою, як панцир черепахи. У відповідь на благання боги по-

дарували жінкам... кабачок.

Батьківщиною цих родичів гарбузових є Мексика. Місцеві жителі їли кабачки ще до приходу конкістадорів, щоправда, вживали в їжу не самі овочі, а лише їх насіння.

У Європу кабачки потрапили в XVI столітті, але довгий час їх вирощували виключно як декоративні рослини яскравих кольорів.

У французькій та грецькій національній кухні

Батьківщиною цих родичів гарбузових є Мексика.

Фото із сайту vseosvita.ua.

страви, приготовані з квіток кабачків.

Найбільший у світі кабачок було вирощено в 1998 році — його вага перевищувала 61 кг.

● ЛЕГЕНДА СПОРТУ

Олімпійське прокляття Сергія Бубки

Фото із сайту noc-ukr.com.

Людина, яка випередила свій час на десятиліття і застригнула далеко в майбутнє...

Славетний українець лише раз тріумфував на Іграх, хоча мав усі підстави здобувати перемоги на чотирьох Олімпіадах...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Цього чоловіка сміливо можна назвати не те що найвидатнішим українським спортсменом, а й одним із найвизначніших явищ світового спорту загалом. 35-разовий світовий рекордсмен, шестиразовий чемпіон світу та чотириразовий чемпіон світу в приміщеннях. Домінування українця в секторі стрибків із жердиною тривало впродовж мало не 15 років (свій перший Чемпіонат світу він виграв 1983-го у Гельсінкі, а останній — шостий — 1997-го в Афинах).

Тож можна було б припустити: Сергій Бубка встиг стати й олімпійським мультичемпіоном. Адаже на часи його зоряної кар'єри припали чотири Олімпіади: Лос-Анджелес-1984, Сеул-1988, Барселона-1992, Атланта-1996. Аж ні — олімпійським чемпіоном Бубці судилося стати лише раз...

Як таке могло статися?!

На момент проведення Ігор у Лос-Анджелесі Бубка вже був чемпіоном світу — тож мав усі шанси здобути олімпійське золото. Але ж де там! — Команда СРСР (разом із усім «соцтабором», окрім Румунії) до США просто не полетіла — бойкот у відповідь на

ігнорування американцями Олімпіади в Москві. Тож золото майже задарма дісталось французів

«валився» — з трьох спроб не взяв початкову висоту. Тож золото та срібло дісталось представникам

Експерти одногосно наполягають: Сергій Бубка — таки унікальний! Адаже у своїх найкращих спробах він насправді стрибав на усі 6,40 м — це вдалося визначити завдяки сучасному аналізу відеозаписів!

П'єрові Кінону, який стрибнув на смішні для Бубки 5,75 м (українець 1984-го лише на відкритому повітрі чотири рази встановлював світові рекорди — на позначках 5,85 м, 5,88 м, 5,90 м та 5,94 м!).

В Барселоні-1992 (де пострадянські спортсмени виступали під олімпійським прапором) Сергій Бубка у фіналі відверто «про-

так само «об'єднаної команди» Максиму Тарасову та Ігорю Транденкову — хоча обидва «злетіли» лишень на 5,80 м (при тому Сергієві Бубці вже належав світовий рекорд на позначці 6,10 м!).

А ось в Атланті-1996 (перші літні Ігри, де українці мали честь виступити під синьо-жовтим прапором, а ніс цей прапор на це-

ремонті відкриття не хто інший, як Сергій Бубка!) у надзіркового спортсмена в найбільш невідходящий для цього момент загострилася травма гомілкостапа... Тож на п'єдестал зійшли француз Жан Гальфйон, росіянин Ігор Транденков та «німець» (з глибоким білоруським корінням) Андрій Тівончик — усі вони стрибнули на 5,92 м. Це знову було вкрай прикро, адже Бубці вже належали фантастичні світові рекорди: 6,14 м на відкритому повітрі, і 6,15 м у закритих приміщеннях...

До речі, в Сеулі-1988 Сергій Бубка теж був близьким до того, щоб не стати олімпійським чемпіоном. Адаже переможна висота 5,90 м підкорилася йому лише з третього разу. Мабуть, саме тоді й народилася легендарна фраза Сергія Назаровича: «Ти не програв, поки в тебе є ще одна спроба!».

Обидва найвищі досягнення нашого суперстрибуна зараз уже перевершені. 15 лютого 2014 року на турнірі «Зірки жердини» в Донецьку (до окупації якого лишалися лічені тижні!) француз Рено Лавіллені стрибнув на 6,16 м (перевершивши на 1 см досягнення українця в приміщеннях). Сталось це на очах у Сергія Бубки, який тепло привітав нового рекордсмена.

А 17 вересня 2020 року в Римі швед Арман Дюплантіс стрибнув на 6,15 на відкритому повітрі — так само на 1 см перевищивши досягнення Бубки. До речі, трохи раніше Дюплантіс перевершив результат уже Лавіллені й у закритих приміщеннях — «злетівши» на 6,17, а згодом і на 6,18 м.

То виходить, що Сергій Бубка ніякий не унікал? Адаже його рекорди трималися дуже довго, але таки впали... Проте експерти одногосно наполягають: Бубка — таки унікальний! Адаже у своїх найкращих спробах він насправді стрибав на усі 6,40 м — це вдалося визначити завдяки сучасному аналізу відеозаписів!

Він один везе дві медалі з Токіо

24-річний рівнянин Михайло Романчук на Олімпіаді-2020 здобув дві нагороди у плаванні вільним стилем: бронзу на дистанції 800 метрів і срібло на 1500-метровці. Пропонуємо вам кілька цікавих фактів про нашого спортсмена

● Михайло Романчук закінчив Рівненську ЗОШ № 5 із золотою медаллю.

● Плаванням займається із 6 років. У басейні привели батьки, щоб навчився плавати.

● Коли Михайлу було 10 років, хлопець сказав, що його основною дистанцією буде 1500 м вільним стилем. Зараз це так і є — срібло Олімпіади-2020 свідчить про це.

● У дитинстві Романчук провів певний час

у Південній Америці. Батьки Михайла перебували в Аргентині на заробітках.

● Одружений із найкращою в Україні стрибункою в довжину Мариною Бех-Романчук, яка також виступала в Токіо.

● Перед стартом видає музику, стиль якої називається «треп». «Дуже заряджає. Наушники забираю лише перед самим стартом, буквально за хвилину», — говорить Михайло.

Михайло Романчук і Еліна Світоліна – українські герої японської Олімпіади-2020.

НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Фото із сайту znservices.co.uk.

Його втраченому коханню так пасують ці квіти.

Загублене Сонечко

Закінчення. Початок на с. 2

Ольга ЧОРНА

Іванові було соромно перед Софією. І за батькову витівку. І за те, що більше не приходив на побачення. Він кохав Софію. Але боявся батькового гніву.

На випускному тримався осторонь, жодного разу не запросив Софію до танцю. Вона ж не дочекалася завершення свята, пішла додому. Якби Іван знав, що коїлося в її душі...

Згодом Софія поїхала з села. Разом із дідом. Старша донька забрала батька до себе в сусідню область. А дівчина вступила там в інститут на історичний факультет.

Іван запитував про Софію у Валі. Дівчата дружили змалечку. Але та затялася: нічого не знаю. Він хотів попросити вибачення. Сказати, що кохає.

...Іван відслужив у армії, закінчив ветеринарний технікум. Почав працювати в колгоспі. Батьки натякали: пора думати про одруження. А він сподівався на зустріч із Софією.

— Не чекай її, — сказала Валя. — Софія вийшла заміж. Вона щаслива. А ти... Вона тебе так любила.

— Де Софія живе?

— Ніколи мене про це не запитуй!

Іван одружився з Люською — донькою бригадира. Люську не кохав. І вона про це знала. Але була втішена, що дістався чоловік з багатой родини. І вродою не обділений.

До чарки Люська почала заглядати, коли працювала в магазині. Чоловіки нерідко відкривали пляшку, як кажуть, не відходячи від каси, і запрошували «на п'ятдесят грамів» молоду продавщицю. Не відмовлялася. А потім сама почала в підсобці випивати для настрою і «щоб простуда не причепилася».

Іван, дивлячись на хворого батька, казав: — От і прийшла розплата. І вам, і мені.

Іван просив дружину схаменутися, дітей не соромити. Люська відповідала:

— Яка тобі різниця? Ти ж досі за Сонькою сохнеш.

...Коли змінився лад, чимало партійців-атеїстів подалися в релігію. Тільки Степан із колишнім парторгом так і не переступили поріг церкви.

З магазину Люську «пішли». Через «п'ятдесят грамів». Іван заробляв, як міг і де міг. Треба було ставити дітей на ноги. А Люська тратила сякий-такий гріш на чвертку.

Пристав у зяті Іванів син. Донька також жила з чоловіком окремо.

А потім зліг Степан. Інсульт розбив. Люська називала німечного свекра «старим гріхом». А в селі казали: то покара за дякову внучку і за пакудне ставлення до людей.

Іван, дивлячись на хворого батька, казав:

— От і прийшла розплата. І вам, і мені.

...Щойно Софія повернулася із закордонного відрядження, їй зателефонувала Валя. Розповіла, що перенесла операцію. Вже поправляється. Але дуже хотіла б побачитись.

— Я приїду.

— Правда, Соню?! Це ж минає тридцять п'ять років, як ми закінчили школу. І стільки ж часу ти не була в селі. Скажу своєму, щоб виїхав за тобою до району. Ти автобусом приїдеш?

— Ні, машиною.

— Дорогу не забула?

...Подружки не могли наговоритися. По телефону всього не розкажеш. Уже заспівали перші півні, а розмові не було кінця. Софія розповідала про маленьку внучку, про кафедру, на якій викладає історію, про відрядження у закордонні університети. Про чоловіка, який досі закоханий в неї, наче хлопчисько.

А Валя — про сільські будні, про однокласників, половина з яких на заробітках.

— Іван часто запитує про тебе, Софійко. Біда його обсіла, — сказала подруга.

...Валя циткала на чоловіка, аби ходив тихо й не збудив Софію. Сама ж виділа корову, нашпортала молоді картоплі, нарвала зеленини. Подружка привезла різних смаколиків. Але своя година найсмачніша.

Цього дня Іван пас череду. Валя вигнала корову до воріт.

— Йди-но сюди, щось скажу, — покликкала Івана. — Софія приїхала в гості. Спить ще.

— Жартуєш?

— Бачиш машину на подвір'ї? Софійна.

— Яка вона тепер?

— Гарна.

Увечері Валя накривала стіл надворі, під липою.

— Софійко, може, Івана покликати? Якщо не хочеш, то...

— А чому ні? Я не тримаю на нього зла.

— Зараз скажу своєму, щоб пішов і покликав. Але щоб Люська не чула. Може без запрошення прийти, аби п'ятдесят грамів налили.

...Іван шукав чисту сорочку і краватку. Сорочку знайшов. А краватка — стара й пожмакана. Не знав, що з собою взяти. Якби були квіти... Але Люська вже давно їх не сіє. Хіба що в пшениці на городі ромашок нарвати.

В оброшених черевиках, із букетом польових квітів несміливо ступив на Валине обійстя. Серце ладне було вистрибнути з грудей, коли побачив на ганку вишукану тендітну жінку — своє втрачене коханню.

— Прости мене, Сонечко, — сказав замість «доброго вечора».

Ромашки розсипалися на спориш.

Валя кликала вечеряти.

Іван збирав квіти.

Ніхто не помітив Люську, яка, спершись на хвіртку, витирала п'яні сльози...

Наш YouTube-канал

Наш Telegram-канал

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ
Читанка
ДЛЯ ВСІХ

Місячник
«Читанка для всіх»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 31 серпня 2018 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: chytanka77@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальною – (0332) 72-38-94,
з питань реклами – (0332) 77-07-70,
приватних оголошень – (0332) 72-39-32,
розповсюдження – (0332) 72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» п/р UA20303440000026008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 12 сторінок формату В-4.

Передплатні індекси: 97847, 60313, 60780.

Реєстраційний номер. Серія КВ №23544-13384Р

Віддруковано: Поліграфічне видавництво

«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.

Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,

сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 832

● ІСТОРІЯ З ІНТЕРНЕТУ

«Тату, а хто така повія?»

Таке запитання ставить 5-річна дівчинка своєму батькові

Микола САЙТОВИЙ,
anekdotua.com

— Бже! Де ти почула це слово? — В садку. Вадим сказав, що я повія. Тому що я йому більше не даю. А даю Петрику.

— Що?!
— Плюшевого ведмедика. Не даю гратися плюшевим ведмедиком.

— Та ну, Господи... Вадим твій — дурник. А повія — нехороша жінка. Ось хто вона така!

— Погана — чому?
— Тому що вона продажна.

— Тобто, тітка Оля — повія? Вона ж продає у крамниці. Отже, вона — продажна.

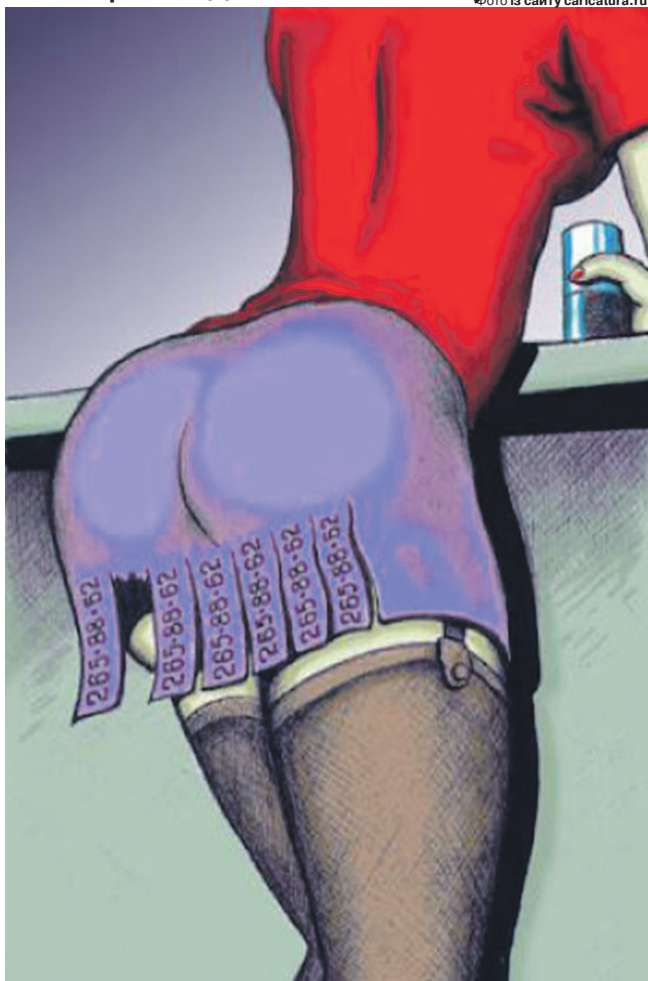
— Ні, тітка Оля не продажна, тому що продає сувеніри. А повія продає себе.

Ні, вона зі мною, тому що кохає. Я сподіваюся...

— Як це — себе?
— Дуже просто. Той, хто хоче, може її купити. На якийсь час.

— Для чого?
— Щоб спати.
— Спати?
— Так, в одному ліжечку.
— Виходить, тоді повія — це наша мама?

Навіть не телефонуйте. Пробували — трубку піднімає поліція.

— Ти з глузду з'їхала?!
— Але вона ж з тобою спить за гроші?

— За які гроші?!
— За твою зарплату.
— Ех... Хіба ж це гроші... Ні, вона зі мною, тому що кохає. Я сподіваюся...

— Як і з дядьком Миколою?
— Що? З яким ще дядьком Миколою?!

— З другого під'їзду. Ну, коли ти був у відрядженні, то у нас ночував дядько Микола. З мамою в одному ліжечку...

— Микола? У ліжечку?! Я їй покажу! Повія!!!

— Дивно, яка ж мама повія, якщо вона з дядьком Миколою спала не за гроші, а тому що кохає?

● БУВАЛЬЩИНА

Стоматолог — кардіолог — 32:1

П'ятничний вечір. До батька, який дивиться футбол, підходить донька-випускниця і каже: — Татку, я хочу з тобою порадитися. Вимкни, будь ласка, телевізор, це дуже важливо

Батько вимикає звук. Дочка:

— Так от, я ніяк не можу вирішити, ким хочу стати: кардіологом чи стоматологом. Мені подобається і те, і те.

— Донечко, а скажи мені, скільки зубів у нормальної людини?

— 32, татку!

— Еге ж. Ну а серце в людини одне, правда ж?

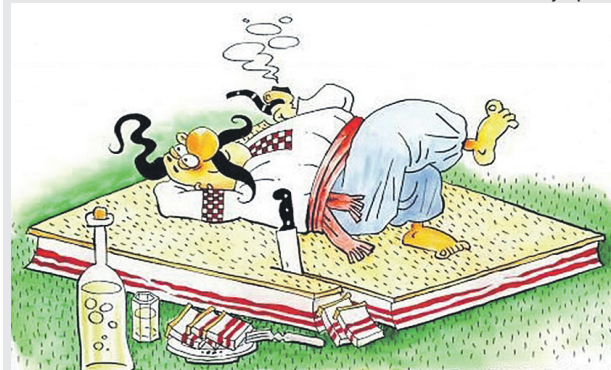
— Правда!

— Ну і чого тут думати? Рахунок 32:1, йди вчитися на стоматолога!

Джерело: ukr.media.

● ЧИТАЄМО КЛАСИКІВ

Фото із сайту depo.ua.

«Ой якби-то було так, щоб я царем стався — сало б їв, з салом спав, салом би вкривався...»

Українське сало

Павло ГЛАЗОВИЙ

Над безмежним океаном
Лайнер проліта,
А в салоні дід старенький
Сало упліта.
Пахне салом українським
На увесь літак.
Підбігає стюардеса
І говорить так:
— Командір наш сало любіт,
Он у нас хохол.
Просіт он кусочок сала
Принести на стол.
Настовбурчились у діда

Вуса, наче дрім.
— Він не буде їсти сала, —
Відмовляє дід.
Вертається стюардеса
Через п'ять хвилин.

— А у нас любітель сала

Єсть єщо одін.
— А це ж хто? — старий питає.
— Наш второй пілот.
Он хохол і любіт сало — Щирий патріот.
Дід серветкою утерся:
— Дівко чи мадам, Він не буде їсти сала,
Повторяю вам.
Стюардеса пильно в очі
Дивиться йому:
— Як це так — не буде їсти?.. —

Пояснить чому.
Дід насупився сердито:
— Поясню, мадам.
Той і цей не будуть їсти
Тому, що не дам.
Українцям дав би сала,
Дав би й хліба шмат,
А хохли нехай ковтають
Їм рідніший мат.

СМІХОТЕРАПІЯ

Одягу в шафі дружини повинно бути так багато, щоб жоден коханець не зміг туди поміститися.

Якщо ти кохаєш одночасно двох і тобі треба вибрати, вибирай другого. Тому що якби ти дійсно кохала першого, навряд чи закохалась би у другого...

Щоб змусити чоловіка винести сміття, дружина виносить йому мозок.

Коли з дружиною життя не цукор, чоловіка тягне піти по сіль до сусідки.

Кохання — це коли ти тверезий, а вона все одно гарна.

Коли молоді, взявшись за руки, йдуть у загс, то, як правило, у чоловіка на кисті залишаються синці.

Якщо чоловік запросив тебе на тортик із чаєм — отже, ти і без горілки гарна.

Дружина — це кухар, посудомийка, технічка, прачка, медсестра, вихователь, вчитель, швачка, економіст, бухгалтер, психолог, коханка... А чоловік втомлюється на роботі.